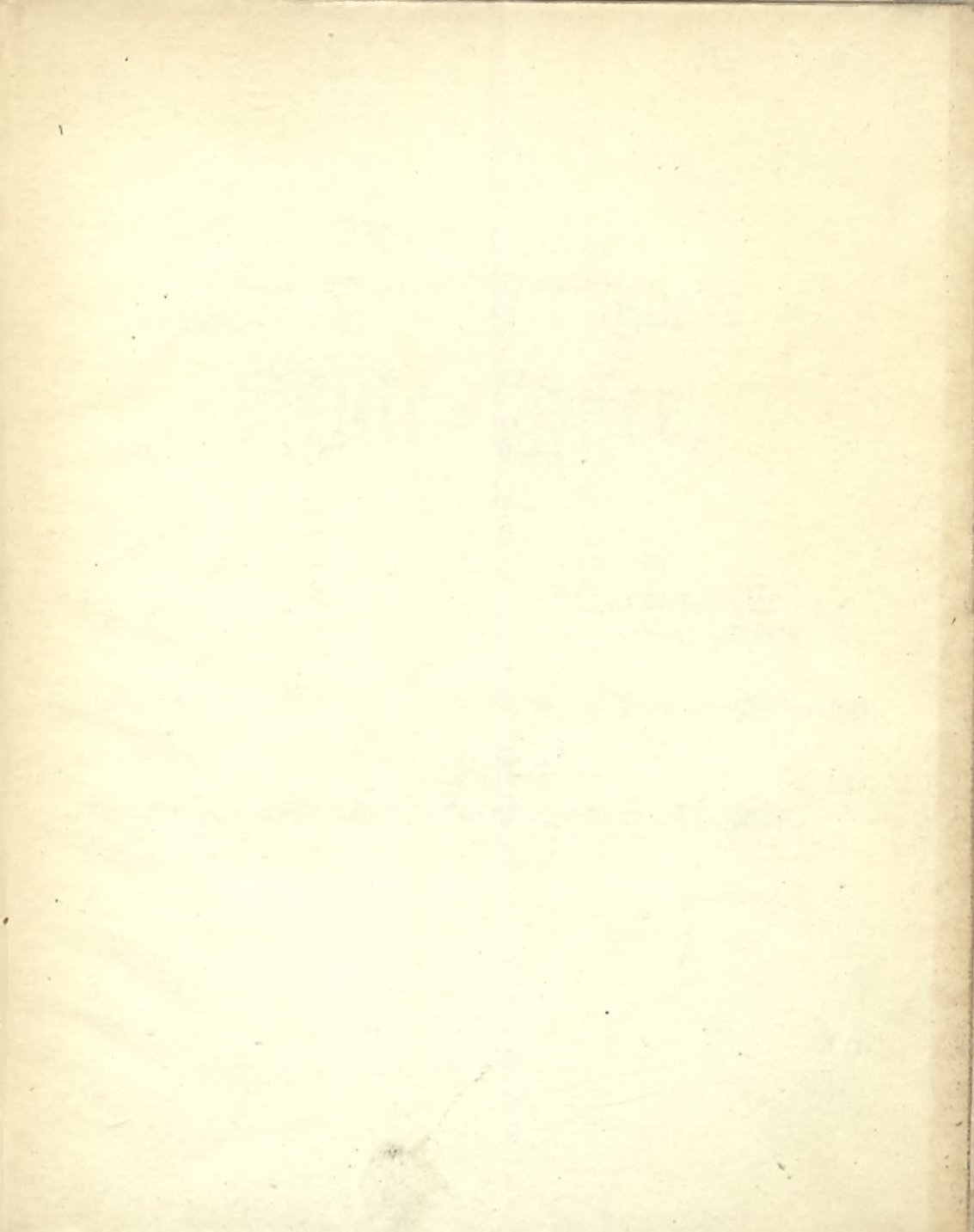

09.45 Fr 88

1840

1840

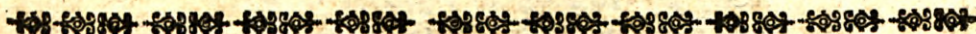

Sept *ej*
June
Den afbrændte
Vor Grues Meenigheds

Rule = Offer,

1728.

af
Een Lem for alle
i Meenigheden.

Kiøbenhavn,
Trykt hos Ove Lynob, boende paa Bandkonsten.

Et! vor Zion, Alt! vor Trost,
 Skal vi nu en Liig-Sang gvaede
 For vor vaanlig Jule-Glaede
 Ved vor Frues tierlig Brost!
 Hvor er nu din Jule-Die,
 Vi af dine Broster lude.
 O! vi maae i Asken lude
 Nu paa fremmed Trængsels-Stie!

Er dit Kroned Eblet-Spiir
 Koved fra dig Dronning-Fruer!
 Du vor Siceles Jule-Stue!
 Hvor er ald din Stads og Siir!
 Hvor er nu din Herlighed!
 Er den gandske lagt i Afke!
 Hvad har du nu med at braske!
 O! hvor er din Bærdighed!
 Er den lagt i Jlden need!
 Hvi er saa din Pragt afflaedet.
 Tusind Dnne sig har vœdet
 For dig i Beemodighed.

Alt!

Uf! Hvor var dog Himlen breed,
Efterdi du saa bedroved,
Blev din Hærlighed berøved
I det du saa ilde leed.
O! Vor Prægtig Helligdom,
Vore Synder dig aflæde,
Billig Blod vi burde græde,
For vor Guds retfærdig Dom
Dig uskyldig overgif;
Men, af vi! Ja vi har syndet.
Dine Bægtere har forkyndet
Længe Straffen vi nu fik;
Men vi anset ikke dem,
Vi var Tryk til vor uskytte,
Derfor miste vi vor Smykke,
Ja vor Bøjskæds Huus og Hiem.
Borte er vor Jule-frend,
Vi som uøstnod gaaer vanker,
Muelig iblant Folkets Tanker,
Som den Deel, der al Udyd
Hafde med sig, derfor fik
Vi den store Sammers Plage!
Maae vi Himlen ikke flage,
Vi er i Unskærdig Skif.
Armod, Uselhed og Rod,
Kuld og Frost vi trængte liden,
Udi Tanker vi hensliden
Livet til vor Haabnings Død.

Vi,

Vi, ja vi adspredte Saar,
Dag og Nat gaaer som i Griller!
Hvi Gud sig imod os stiller
Som vi en var af hans Hiord.
Seer vi paa vor Borne-Flof,
De gaar hen foruden Lære,
Siig os? Hvad vil dette være
Bornene forsømmes dog.
Seer vi til os selv, o see!
Vores Velstand er forspildet,
Saare nok har Dyne trildet
Uf sig, Under vi kand see.
Hvad er vores Offer nu!
Hvor er vores Alter-Gave!
Hvad skal vore Præster have!
Kommer vi dem ej ihue!
Brave Hyrder! Seer jer Hiord
Saadan gaaer de nu adspredte!
Hvor vil I dem faa opleete
Her og der de nogne gaaer,
Ingen Melk og mindre Ud
Kand i eder nu forvente,
Borte er jer Juule-Rente
Vi har hverken Solv og Guld;
Men vi raaber Himlen and:
GUD skal eder selv berige,
Med sin Vland foruden liige
I den Siælliff Himmel-Stand,

O! Troe-Hyrder Brave Mænd!
Udaf Bierget Rosten skrænte,
Manden aldrig Puder syte
Bære sig til den og den,
Gamle Jacob, Himlens-Ben!
Søde Korsets Prædikanter!
Du vor Frues ældst' Dravanter!
Hvor er du nu flygten hen,
Hen i Armod i en Kraag
Med dit Korsets tungt paa Ryggen;
Hvor misnøjet har dig Lykken
Lagt paa dine Skuldre Nag,
Kiernen udaf Mand, vor Trøst,
Uld vor Glæde i vor Kammer!
Glem os aldrig i dit Kammer
Med din Siels andægtig Røst,
Herte Moses glemmer vi,
Glemme vi dig nogen Sinde,
Glemmer vi vor Jammers Vrinde!
Du i Nød og Død staar vi,
Trøstens Kølige Kiære Mand!
Du vor Frues Morgen-Bægter!
Du som Mand i Tiden fægter
For at ledse hver en Brand

Som

Som fra Jlden overblev,
At Mis-Trostens Jld og Lue
Ikke skal i Hiertet rue
Eil en større Jld. Du dreb
Sorriæs Mand paa Boren rüg
Med os hen i Nød og Smerte,
Hielp os paa vor saaret Hierte,
Himmelen bestørke dig:
Gior saa hvad du kand hos GUD.
Hand sig over os forbarne
Vi som ere blevne arme
Holdt for os i Nøden ud.
Lovens Kostbar Sorden-Søn!
Tiiden havde dig fornøden,
Livet laae saa nær ved Døden,
Der hialp ingen meere Bøn.
Himmelen fortørned var,
Straf paa Synden skulle følge,
Retten vilde sig ej dolge,
Skiondt du raabte! Himmel spar!
Hvor er du i ald din Nød?
Est du i dit Beede-Kammer,
Der afbeeder du vor Jammer,
Bliv der og din Herre mød
Oß til Mistundhed og Freed.
Himlens oversflodig Raade,
Skal nu eene for os raade
I sin Velbehaglighed.

Lad saa gaae som GUD hand vil
Naar vi ikkun maae beholde
Slige Mænd paa Zions Bolde
Der for Folket kand see til.
Om vi endslont arme er,
Ninge nok, naar vi kand have
Præst til Bibel, denne Gave
Er os meer end Verden tier,
GUD skee Lov det haver vi!
I er vores Roses Kroner,
Iesus vores Synd forsoner,
Der med gaaer vi Korsets = Sti
Lige op til Himmelen!
Kom da! kom, hvad GUD behager
Vores Kors = Vej vi dog drager
Snart til GUD, vor Siæles = Ben.

